

СВЕ КАТОЛИЧКЕ ЦРКВЕ на свету тачно у подне звоне због Београда!

13:10 24.07.2016.

Мало људи данас зна да када се у подне зачују звона са хришћанских цркви широм света она то раде у част Београда и једног догађаја из српске историје који се збио пре тачно 560 година.

Средином 15. века, 1456. године, султан Мехмед II покренуо је велику војну акцију са циљем освајања Смедерева, престонице деспота Ђурђа Бранковића и Београда, најзначајнијег угарског упоришта на јужној граници ове државе.

Тог 4. јула 1456. освајачи су стигли пред зидине Београда. Био је то други велики напад Турака на овај град који се претворио у опсаду која је трајала скоро три недеље, све до 22. јула.

Велику турску силу нису дочекале уједињене хришћанске снаге чему су се многи надали. Многи европски владари нису подржали поход, а чак ни у самој Угарској није постигнут договор о јединственом деловању.

Уместо велике хришћанске силе, **војску која је бранила београдско утврђење чинили су одреди које је окупио Јанош Хуњади, нешто трупа које је послао деспот Ђурађ, као и одреди слабо наоружаних крсташа.**

Не зна се колика је била посада београдског утврђења. Највише је било крсташа. Они су долазили са свих страна, највише из Угарске, али и из Аустрије, Пољске, Чешке, Немачке. Главни логор крсташке војске био је код Земуна.

Турци су прво покушали да Београд заузму са Дунава, али је њихова флота разбијена 14. јула. Увидевши да не могу да одсеку град од река, а самим тим и од Угарске, Турци су се одлучили на жесток јуриш који је изведен 21. јула.

Остало је забележено да је београдско становништво било запрепашћено турском силом. То није био напад неког локалног турског заповедника, већ огромна војска коју је предводио султан.

Турци су нападали свим средствима али су се и хришћани жестоко борили. У борбу се укључило свештенство. Борбе су вођене како на бедемима тако и на улицама. Уз велике напоре Београд је одолео, а уследило је и турско повлачење. Од ових судбоносних догађаја прошло је тачно 560 година.

Вест о хришћанској победи одјекнула је као бомба Европом. Многи су се понадали да су турска освајања коначно заустављена.

Забележено је да је папа Калист III био толико усхићен победом да је вести послао на све стране света, па су оне стигле чак и до етиопских владара.

Наређено је да се свуда приреде свечаности у част победе код Београда. Папа је 6. август прогласио даном београдске победе који је требало да се слави у целом хришћанском свету.

Ниједан други догађај у средњовековној београдској историји није забележен у тако великом броју извора као ова победа.

Једно од подсећања на ово славно време, иако му је смисао заборављен, задржало се и до данашњих дана. **Наиме, током опсаде папа Калист III је наредио да сваког дана у подне звона са сваке цркве звоне као позив верницима да се моле за браниоце Београда.** У многим местима, међутим, вести о победи стигле су пре наредбе, па се подневна звоњава претворила у прославу хришћанског тријумфа.

Папа никад није повукао ову наредбу, тако да и данас звона свих католичких цркви и даље звоне у подне, у част хришћанске победе код Београда.

Извор: dnevno.rs